

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 972/2025
09.07.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Радославе Мађаров, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александар Панчевски, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Душан Динчић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6494/23 од 12.06.2024. године, у седници одржаној 09.07.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6494/23 од 12.06.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6494/23 од 12.06.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 6494/23 од 12.06.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Трећег основног суда у Београду П 6298/16 од 26.01.2023. године, којом је одбијен предлог тужиоца за одређивање привремене мере забране отуђења и оптерећења непокретности стана број .. у Улици ... број .., Београд, Земун, на кат.парцели број .. КО Земун, уписане у лист непокретности број .. КО Земун, уз упис забележбе забране у катастру непокретности Земун; одбијен тужбени захтев да се обавезе тужена да тужиоцу на име дуга исплати 20.000 евра са каматом на девизна средства која прописује Централна европска банка почев од подношења тужбе до исплате, те тужилац обавезан да туженој накнади парничне трошкове од 249.000,00 динара. Одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи по члану 404. ЗПП.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се

побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Побијана пресуда заснована је на правилима о терету доказивања из члана 231. ЗПП, пошто је суд закључио да садржина изведених доказа не потврђује наводе тужбе да је тужилац туженој позајмио спорни износ, који му она није вратила. Наводима ревизије тужилац побија оцену изведених доказа, односно указује да је побијана пресуда заснована на неправилно утврђеном чињеничном стању, због чега се посебна ревизија не може изјавити. Пошто уз ревизију нису приложене правноснажне одлуке као доказ другачијег поступања у истоврсним чињеничним ситуацијама, нити постоје други законски разлози који би оправдавали одлучивање о ревизији, одлука у ставу првом изреке донета је на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије као редовне по члану 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате поднета је 22.12.2016. године. Вредност предмета спора од 20.000 евра у динарској противвредности не прелази законски цензус који омогућује изјављивање ревизије.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић